

ZLATÁ RYBKA

Tam, kde brehy more myje,
muž so ženou verne žije.
Malý domček postavili,
spolu si tam skromne žili.

Starček ryby loví v mori,
aby aspoň sýti boli.
Raz mal v sieti niečo hybké.
Potešil sa zlatej rybke.

**„Pust' ma, rybár, do vody,
dobré sa ti povodí.
Povedz mi, čo sa ti žiada,
všetko vyplním ti rada.“**

„Putuj si, rybka, do mora,
načože by si mi bola!“
Prišiel domov s prázdnu siet'ou
a o rybke žene riekol.

„Starý, čo máš hlavu dutú,
mal si pýtať aspoň múku.
Mohli sme si lepšie žiť,
na chlebe si pochutiť.“

Ide starček k moru, šepká:
„Vystrč hlavu z vody, rybka!
Žena chce mať doma **chleba**,
inak so mnou bude beda.“

Rozvíri sa modré more,
rybka vraví: „Teda dobre.
Čo si chcel, to budeš mať,
domov sa ty pekne vráť.“

Príde domov natešený,
počuje však od zlej ženy:
„Chleba teraz máme dost',
iným mi urob radosť!“

Koryto máme deravé,
pýtaj nové, drevené.
Žiadaj rýchlo zlatú rybku,
povedz prosbu o korýtku.“

K moru sa zas starček pobral:
„Koryto nám už čert zobral,
žena potrebuje prať,
koryto chce nové mať.“

Rybka iba chvostom šibla,
na hladine sa len mihla.
Vraví rybka: „Vráť sa späť,
koryto máš doma hneď.“

Príde domov, žena perie
a už naňho hubou melie.
„Chcem mať ešte **krásny dom**,
ako pani žiť si v ňom.“

Chod' ty späť a popros ju,
o sedliacku chalupu.“
Ide starček, nohy vlečie,
takto zlatej rybke rečie:

„Žena zas mi pílí uši,
novú chalupu mať musí.“
„Tak nech sa to žene splní,
ryba chvostom vodu vlní.“

„Čo si, starec, ozaj hlúpy,
taký dom si každý kúpi.“
„Otoč sa a hybaj spiatky,
chcem **zámok** a letohrádky.“

Starček celý nahrbený
ide, bo sa bojí ženy.
Rybu prosí na kolenách
o zámok, čo chcela žena.

Rybka mu len hlavou kývla,
v širom mori v mihu zmizla.
Domov sa starček trmácal,
až dostal sa do paláca.

Na nádvorí veľký zhon.
„Starca vyžeňte hneď von!“
kričí jeho vlastná žena
za cáricu oblečená.

Starček opäť biedu trie,
nik sa za ním neobzrie.
Jeho žena vládne dvoru,
nepozve ho ani k stolu.

Prejde mesiac, prejdú dva,
ku dvoru ho zavolá:
„Počuj, starý, k rybe choď,
chcem byť vládcom všetkých vôd.“

„Zmeň sa, osud neblahý,“
dodáva si odvahy.
Ide splniť rozkaz ženy.
Rybka hľadá z morskej peny.

Prianie ženy tlmočí,
plač sa tisne do očí.
„Prepáč, rybka, milá stvora.
Tá chce byť **vládkyňou mora**,
v srdci ju už žerie pýcha.“
Preťažko si starček vzdychá.
Rybka iba švihne chvostom,
potom v hĺbke zmizne prosto.
Starček domov smutne kráča...
Už sú zase bez paláca.
Chalúpka ich malá, stará
stojí, ako predtým stála.

A žena tam v starých šatách
potrhané siete pláta.
Rybka stratila sa v mori,
pretože chamtiví boli.

1. Prepíš, čo povedala rybka rybárovi:

2. Čo chcela rybárová žena?

3. Aká bola rybárová žena? _____

